

Κυρίες και κύριοι  
Αγαπητοί φίλοι,

Σήμερα και αύριο θα τεθεί επί τάπητος για ακόμη μια φορά ένα θέμα την σπουδαιότητα του οποίου όλοι αναγνωρίζουμε. Είναι ένα θέμα που όλοι, εδώ και πολλά χρόνια, συζητούμε με καλές προθέσεις και ενθουσιώδεις σχεδιασμούς με σκοπό την δημιουργία διαύλων επικοινωνίας και την ανάληψη κοινών πρωτοβουλιών με τους Δωδεκανήσιους της Διασποράς όμως μένουμε στις διαπιστώσεις χωρίς να προχωρούμε στην υλοποίηση έργου.

Αυτές οι μακροχρόνιες συζητήσεις έφθασαν όχι απλά σε ώριμο στάδιο αλλά υπάρχει ο κίνδυνος να θεωρηθούμε γραφικοί και είναι πλέον καιρός να περάσουμε στη φάση των έργων, ή τουλάχιστον σε ενέργειες τέτοιες, ώστε να πείσουμε τους ομογενείς μας ότι όσα συζητούμε, τα εννοούμε και δεν τους θυμόμαστε περιστασιακά.

Είναι βέβαια αλήθεια ότι μας απασχολούν συνεχώς πολλά προβλήματα που αποσπών την προσοχή μας, αλλά νομίζω ότι το θέμα των Δωδεκανησίων της Διασποράς έχει φθάσει σε τέτοιο σημείο, ώστε να τεθεί επιτέλους σε πρώτη προτεραιότητα, ως θέμα σημαντικής σπουδαιότητας με μακροχρόνια προοπτική και μέγιστα οφέλη.

Θέλω να επισημάνω στο σημείο αυτό και την εθνική διάσταση του όλου θέματος και συνάμα να καταστεί ξεκάθαρο ότι εμείς έχουμε ανάγκη τους ομογενείς μας και όχι εκείνοι εμάς.

Είναι επίσης αναγκαίο να λάβουμε υπόψη ότι η πρώτη γενιά των μεταναστών έχει σχεδόν εκλείψει και αναζητούμε πλέον ως συνομιλητές μας τη Δεύτερη και Τρίτη γενιά.

Δεν θα πρέπει να περάσει άλλος χρόνος χωρίς δράση διότι τότε θα χαθεί η υπόθεση ολοκληρωτικά. Τα πράγματα σε ότι αφορά την ομογένεια στις νέες τους πατρίδες, δεν είναι τόσο ρόδινα όσο θέλουμε να πιστεύουμε.

Οι ρυθμοί αφομοίωσης των είναι ταχείς και στο όχι μακρινό μέλλον το κεφάλαιο «Δωδεκανήσιοι Ομογενείς» θα βρίσκεται στις βιβλιοθήκες ως μια ακόμη πτυχή της ιστορίας μας και θα αποτελεί αρμοδιότητα των ιστορικών ερευνητών.

Σήμερα ψάχνουμε να βρούμε τις ρίζες μας, το γενεαλογικό μας δέντρο, τους ίδιους μας τους εαυτούς. Ψάχνουμε να βρούμε μια ολόκληρη Ρόδο, μια άλλη Δωδεκάνησο, μέτοικη, λησμονημένη και παραπονεμένη για την συμπεριφορά από την πατρίδα. Η πίκρα που οι χιλιάδες ομογενείς μας αισθάνονται γιατί τους ξεχάσαμε, είναι απόλυτα δικαιολογημένη και εμείς θα πρέπει να αισθανόμαστε ενοχή και τύψεις.

Κυρίες και κύριοι,

Όλοι γνωρίζουμε ότι οι Δωδεκανήσιοι της Διασποράς, όπως και όλοι Έλληνες στη ξενιτιά, αποτελούν κοινωνία που ευημερεί, που προοδεύει, που διαπρέπει σε όλους τους τομείς, που περιλαμβάνει στους κόλπους

της διακεκριμένες προσωπικότητες στα γράμματα, τις τέχνες, στις επιστήμες, στον επιχειρηματικό στίβο, στην πολιτική.

Αυτή την κοινωνία δεν έχουμε δικαίωμα να την αφήσουμε να χαθεί.

Είναι μεγάλη η ευθύνη και θα μας την χρεώσει η αμέσως επόμενη γενιά. Δεν εξετάζω τι γίνεται σε κεντρικό επίπεδο και πως ενεργούν οι διάφοροι φορείς της Πολιτείας για την υπόλοιπη μέτοικη Ελλάδα. Εμείς, ας δούμε τα δικά μας. Σήμερα πρέπει να καταλήξουμε σε αποφάσεις για τη δρομολόγηση υλοποίησης των κοινών στόχων μας. Να κινηθούμε άμεσα. Στο πλαίσιο αυτό καταθέτω τις εξής προτάσεις:

**ΠΡΩΤΟΝ:** Να συσταθεί Οργανισμός Απόδημων Δωδεκανησίων, με τη συμμετοχή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, της ΤΕΔΚ, όλων των Δήμων, αλλά και άλλων τοπικών φορέων της Δωδεκανήσου. Ο Οργανισμός αυτός να έχει σύγχρονη οργάνωση, δικό του προσωπικό και να χρηματοδοτείται από τα ους φορείς που συμμετέχουν .

**ΔΕΥΤΕΡΟΝ:** Να ξεκινήσουν άμεσα οι διαδικασίες για τη δημιουργία χωριού Απόδημων σε έκταση του Δημοσίου, φυσικά και με τη συμβολή των ομογενών.

**ΤΡΙΤΟΝ:** Να προχωρήσουμε στη δημιουργία Μουσείου Δωδεκανησίων Απόδημων και προτείνω για το σκοπό αυτό το κτίριο Ακάβη ιδιοκτησίας του Δήμου Ροδίων.

**ΤΕΤΑΡΤΟΝ:** Στα πλαίσια του παραπάνω Οργανισμού να πραγματοποιηθεί στις ΗΠΑ Πανδωδεκανησιακό Συνέδριο Απόδημων με τη συμμετοχή των Συλλόγων τους και διακεκριμένων προσωπικοτήτων από όλες τις παροικίες.

Περιορίζομαι επί του παρόντος σ' αυτές τις, στις οποίες φυσικά μπορούν να ενσωματωθούν και όποιες άλλες κατατεθούν. Πιστεύω ότι ιδιαίτερη έμφαση πρέπει να δοθεί στη δημιουργία του Οργανισμού, προκειμένου όσες προσπάθειες γίνουν να έχουν έναν κεντρικό συντονισμό και να μην λειτουργούμε χωριστά και αποσπασματικά.

Κυρίες και κύριοι,

Αγαπητοί φίλοι,

Τελειώνοντας θέλω να επαναλάβω τη σπουδαιότητα του τεράστιου κεφαλαίου που συγκροτούν οι Απόδημοι της Διασποράς. Αξίζει να κάνουμε ό,τι χρειάζεται για να μην χάσουμε ολοκληρωτικά στα ξένα μια ολόκληρη Δωδεκάνησο.